

Markkina- ja menettelytapavalvonta

Työ- ja elinkeinoministeriö
kirjaamo@tem.fi

Työ- ja elinkeinoministeriön lausuntopyyntö 16.1.2018 TEM/669/00.04.01/2016

Finanssivalvonnan lausunto tilintarkastustyöryhmän muistiosta

Työ- ja elinkeinoministeriö (TEM) on pyytänyt 16.1.2018 Finanssivalvonnalta lausuntoa tilintarkastustyöryhmän muistiosta koskien tilintarkastuslain määrättyjä lainkohtia ja hallinnollisen taakan keventämistä. Finanssivalvonta esittää kunnioittavasti lausuntonaan seuraavaa.

Tilintarkastuksen korkea laatu on Finanssivalvonnalle tärkeää finanssimarkkinoiden vakauden ja luotettavuuden näkökulmasta. Finanssivalvonnan mielestä korkea laatu pienillä tilintarkastusmarkkinoilla globaalissa ja alati muuttuvassa toimintaympäristössä saavutetaan parhaiten toimimalla yhdenmukaisen viitekehyksen ja kansainvälisten sääntöjen sekä käytäntöjen mukaisesti. Kansainvälinen yhdenmukaisuus edesauttaa myös integroitumista kansainvälisiin markkinoihin, mikä hyödyttää laajasti suomalaisia toimijoita eikä ainoastaan finanssialan yrityksiä. Kansallisella lisäsääntelyllä tai vain poikkeamalla yhdenmukaisesta viitekehyksestä on tuskin mahdollista saada aikaan parempaa tilintarkastussääntelyä, joka edistäisi Suomen tilintarkastusmarkkinoiden kehitystä ja koko elinkeinoelämää.

Tästä syystä erillisestä hallinnon tarkastuksen käsitteestä tulisi Finanssivalvonnan mielestä luopua ja siirtyä kansainvälisen käytännön mukaiseen tilintarkastukseen. Mahdolliset tarvittavat poikkeukset tällaisesta yleisestä lähestymistavasta voidaan toteuttaa sektorilainsäädännössä.

Tilintarkastusrajoja koskien Finanssivalvonta kannattaa työryhmän ehdotusta nostaa rajat mikroyrityksen tasolle mahdollistaen mikroyritysten itse harkita ja päättää, millainen varmennus tai neuvonta on heidän tarpeitaan parhaiten palvelevaa. Finanssisektorin toimijoiden tulee kuitenkin olla Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan tilintarkastuksen kohteena. Vastaavia tarpeita voi olla myös eri sektoreilla kuten yhdistystoiminnassa.

Erillisen hallinnon tarkastuksen käsitteellä ylläpidetään omintakeista sääntelyä

Tilintarkastusdirektiivissä (2013/34/EU) hallinnon tarkastusta ei ole määritelty erilliseksi tarkastuksen kohteeksi eikä valtaosassa EU:n jäsenmaista ole vastaavaa vaatimusta hallinnon erillisestä tarkastamisesta, kuin mitä voimassa oleva tilintarkastuslaki edellyttää ja jonka työryhmä ehdottaa säilytettäväksi. Kyse on kansallisesta poikkeamasta, jonka tarkoitusta ja

Markkina- ja menettelytapavalvonta

tarpeellisuutta ei ole työryhmämuistiossa kyetty perustelemaan eikä toisaalta ole myöskään riittävästi selvitetty hallinnon tarkastuksen poistamisen mahdollisia vaikutuksia. Työryhmälle asetettu tavoite tunnistaa mahdollisuudet hallinnollisen taakan keventämiseksi ei ole hallinnon tarkastuksen osalta myöskään täyttynyt.

Finanssivalvonta katsoo, että erillisestä hallinnon tarkastuksen käsitteestä tulisi luopua ja siirtyä kansainvälisen käytännön mukaiseen tilintarkastukseen. Tilintarkastus ja sen taustalla oleva metodologia ovat muuttuneet ajan kuluessa. Tilintarkastajien tulee noudattaa kansainvälisiä tilintarkastusalan standardeja (ISA-standardit) osana hyvää tilintarkastustapaa. ISA-standardien mukaan tilintarkastuksen kohteena on tilinpäätös, eikä hallinnon tarkastusta eroteta tilinpäätöksestä erilliseksi tarkastuskohteeksi. Tilintarkastuksen luonteeseen kuuluu muodostaa käsitys kustakin yhteisöstä ja sen erityispiirteistä, yhteisön toimintaympäristöstä sekä yhteisön sisäisestä valvonnasta sekä tunnistaa ja arvioida olennaisen virheellisyyden riskejä. Näiden ns. riskienarviointitoimenpiteiden sekä toimenpiteiden, joilla tilintarkastaja vastaa tunnistamiinsa riskeihin, kautta tilintarkastaja suorittaa myös hallinnon tarkastukseen katsottavia toimenpiteitä. Tilintarkastuksen kehityksen ja metodologisen jäsentymisen seurauksena hallinnon tarkastuksen itsenäistä mainintaa tilintarkastuslaissa voidaan pitää vanhentuneena lähestymistapana, joka ei vastaa yleistä kansainvälistä viitekehystä.

ISA-standardien vaatimukset ovat lähtökohdiltaan hyvin laaja-alaiset ja niiden kautta myös hallinto tulee Finanssivalvonnan käsityksen mukaan tarkastettua kattavasti. Kuten vuoden 1994 tilintarkastuslain hallituksen esityksessä (HE 295/1993 vp. s. 31) todetaan (muistio s. 17) "tilintarkastuksen suorittamisen kannalta ei ole merkitystä kirjanpidon, tilinpäätöksen ja hallinnon tarkastuksen jaottelulla, sillä käytännössä nämä muodostavat kokonaisuuden". Hallinnon tarkastuksen eriyttäminen tästä kokonaisuudesta on Finanssivalvonnan kokemuksen mukaan aiheuttanut arviointiongelmia ja tarpeetonta hallinnollista taakkaa epävarmuuden ja epätietoisuuden muodossa sekä tilintarkastajien, tilintarkastuskohteiden ja tilintarkastusvalvonnan piirissä.

Säädösten ja määräysten noudattaminen tulevat laajasti huomioon otetuiksi ISA-standardien mukaisessa tilintarkastuksessa

Vuoden 2016 lakimuutoksia koskevassa hallituksen esityksessä (HE 70/2016 vp) on esitetty (muistio s. 18), että "hallinnon tarkastus liittyy sellaisiin seikkoihin, joilla ei ole kiinteää, suoraa yhteyttä tilinpäätökseen, mutta ne ovat olennaisia tarkastettavan yhteisön tai säätiön toiminnan kannalta ja että raportointiin hallinnon tarkastuksesta kuuluu olennaisena osana raportoida tiettyjen säädösten ja määräysten noudattamisesta".

ISA 250:n *Säädösten ja määräysten huomioon ottaminen tilintarkastuksessa* mukaisesti tilintarkastajan velvollisuutena on ottaa säädökset ja määräyksen huomioon tilintarkastuksessa ja tarkoituksena on, että tilintar-

Markkina- ja menettelytapavalvonta

kastaja tunnistaisi tilinpäätöksen mahdollisesti sisältyvän olennaisen virheellisuuden, joka johtuu säädösten ja määräysten noudattamatta jättämisestä. Kuten työryhmämuistiossa todetaan, tilintarkastajan tulee ISA 250:n mukaisesti suorittaa eräitä toimenpiteitä ja ottaa huomioon myös sellaiset säädökset ja määräykset, joilla ei ole välitöntä vaikutusta tilinpäätökseen, mutta joiden noudattamatta jättämisellä saattaa olla olennainen vaikutus tilinpäätökseen. Tällaiset säädösten ja määräysten noudattamatta jättämiset voivat johtaa pahimmillaan yhteisön toiminnan lopettamiseen tai yhteisön toiminnan jatkuvuuden kyseenalaistamiseen. Myös muut tilintarkastustoimenpiteet, kuten pöytäkirjojen lukeminen ja tiedustelut johdolle mm. oikeudenkäynneistä ja vaateista, jotka suoritetaan tilinpäätöstä koskevan lausunnon laatimista varten, voivat tuoda tilintarkastajan tietoon säädösten ja määräysten noudattamatta jättämisistä.

Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan ISA 250:n vaatimukset vastaavat edellä kuvatulla tavalla kattavasti sen tavoitteen saavuttamista, että tilintarkastaja arvioi myös sellaisia seikkoja, joilla ei ole suoraa yhteyttä tilinpäätökseen, mutta ovat olennaisia tarkastettavan yhteisön toiminnan kannalta.

Tilintarkastajaan kohdistuvat vaatimukset säädösten ja määräysten huomioon ottamisen osalta eivät voi Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan ulottua loputtoman kauaksi tilinpäätöksestä huomioiden tilintarkastuksen tarkoitus ja tilintarkastajan yleiset tavoitteet ml. olennaisuus. Tätä käsitystä tukee myös muistiossa mainitut KKO:n ratkaisut tilintarkastajien vahingonkorvausvastuusta, joiden perusteella hallinnon tarkastuksen laiminlyönnistä seuraava vahingonkorvaus näyttäisi toteutuvan ainoastaan tapauksissa, joissa yhteisön johto on toiminut selvästi lainvastaisesti eikä tilintarkastaja ole havainnut rikkomuksia, tai ainakaan raportoinut asiasta tilintarkastuskertomuksessa. Muistiossa viitataan tässä kohdin mm. laittomaan varojenjakoon ja osakepääoman menettämisen ilmoittamatta jättämiseen, jotka tyypillisesti tulevat osakeyhtiölain säännösten noudattamatta jättämisen kautta tilintarkastajan läpikäynnin kohteeksi ilman, että hallinnon tarkastus on erikseen tilintarkastuksen kohteena. Myös VALA on ollut lausunnossaan (dnro 35/075/95) samoilla linjoilla todetessaan, että "muiden säännösten kuin nimenomaisesti tarkastuksen kohteena olevaa yhteisöä koskevan lain noudattamista tilintarkastajan tulee tarkastaa vain, jos nämä liittyvät tilintarkastuksen tarkoitukseen ja tavoitteisiin".

Finanssivalvonta esittää huomauttamisvelvollisuutta koskevan TTL 3:5.5-momentin säännöksen selkeyttämistä siten, että huomauttamisvelvollisuus ja siihen liittyvä raportointi kytkettäisiin niihin säädöksiin ja määräyksiin, jotka tilintarkastajan tulee ottaa tilintarkastuksessa huomioon ISA-standardien ja erityisesti ISA 250:n mukaisesti.

Hallinnon tarkastusta koskevat erityissäännökset tulisi sisällyttää asianomaiseen sektorilain-säädäntöön

Hallinnon tarkastuksen säilyttämistä tilintarkastuksen kohteena on perusteltu sillä, että erilaisten yhteiskunnallista tehtävää toteuttavien ja muiden voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen toimintaan saattaa liittyä sellaisia

Markkina- ja menettelytapavalvonta

erityispiirteitä, jotka muodostavat tarpeen säätää erillisestä hallinnon tarkastuksesta. Työryhmämuistiossa ei kuitenkaan ole arvioitu tarkemmalla tasolla sitä, mitä muutoksia sektorilainsäädäntöön olisi tarpeen tehdä, mikäli hallinnon tarkastus poistettaisiin tilintarkastuksen kohteesta vaan todetaan ilman tarkempaa analyysiä, että se johtaisi varsin laajaan tilintarkastusreformiin.

Osassa sektorilainsäädäntöä, kuten esimerkiksi kuntalaissa ja yhdistyslaissa, on jo nykyisellään erillisiä vaatimuksia hallinnon tarkastuksesta. Työryhmämuistion mukaan Suomessa on yli 20 julkisoikeudellista toimijaa, jotka ovat tilintarkastusvelvollisuuden piirissä mutta joiden osalta, toisin kuin esim. kuntien osalta, hallinnon tarkastamisesta ei kuitenkaan erikseen säädetä erityislaissa. Työryhmämuistiossa todetaan, että näiden toimijoiden erityislainsäädäntöä olisi tästä syystä todennäköisesti täydennettävä, mikäli hallinnon tarkastus poistettaisiin tilintarkastuksen kohteesta.

Mikäli joidenkin julkisoikeudellisten toimijoiden osalta katsotaan tarpeelliseksi säätää erillisestä hallinnon tarkastuksesta, tulisi se Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan tapahtua sektorilainsäädännössä. Tällä hetkellä lakisääteisen tilintarkastuksen piirissä on n. 60 000-75 000 yritystä, joten tuntuu kohtuuttomalta, että n. kahdenkymmenen julkisoikeudellisen toimijan erityispiirteiden vuoksi hallinnon tarkastus tulisi säilyttää erillisenä tilintarkastuksen kohteena tilintarkastuslaissa yleislakina. Sektorisääntelyn ja erityistarpeiden kartoitusta Finanssivalvonta pitää ylipäänsä lisäarvoa tuottavana toimenpiteenä, jonka seurauksena tämä tärkeäkin tarkastuksen osa-alue tulee paremmin ymmärretyksi ja jopa korostetuksi niillä aloilla, joissa sillä on erityistä merkitystä.

Muistiossa on lisäksi esitetty väite, että hallinnon tarkastuksen poistaminen tilintarkastuksen kohteesta kaventaisi mahdollisesti pienyrityksiin kohdistuvaa hallinnon tarkastusta sillä perusteella, että pienyritysten tilintarkastuksen osalta ei ole vielä muodostunut vakiintunutta käytäntöä ISA-standardien noudattamisesta.

Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan on myös erikoista, että työryhmämuistiossa korostetaan sitä, että ISA-standardien sitovuus on vielä vällistä ja että erityisesti pienyhtiöiden tilintarkastuksessa ISA-standardeja sovelletaan vaihtelevasti. Käytännössä kaikkien tilintarkastajien edellyttään Suomessa suorittavan tilintarkastusta ISA-standardien mukaisesti, joka tulee esiin myös sitä kautta, että PRH:n tilintarkastuslautakunta viittaa nykyisin laajasti sanktioratkaisuissaan ISA-standardeihin ja tilintarkastusvalvonta nojaa ISA-standardeihin suorittaessaan laaduntarkastuksia.

Tästä syystä Finanssivalvonta ei yhdy työryhmämuistiossa esitettyyn näkemykseen, että hallinnon poistaminen tilintarkastuksen kohteesta kaventaisi mahdollisesti pienyrityksiin kohdistuvaa hallinnon tarkastusta ISA-standardien vaihtelevan soveltamisen johdosta. Yhdenmukaista soveltamista voidaan ja tulee edistää erilaisin keinoin, joista yksi on selkeyttää sääntelyä hallinnon tarkastuksen osalta.

Markkina- ja menettelytapavalvonta

Edellä mainitulla asialla on liittymäpinta tilintarkastusvelvollisuuden rajojen nostosta tehtyyn ehdotukseen, jonka toteutuessa mikroyritysten tilintarkastajilta joka tapauksessa poistuisi velvollisuus hallinnon tarkastamiseen.

Hallinnon tarkastusta koskevan ohjeistuksen laatimiseen liittyy merkittäviä haasteita

Hallinnon tarkastuksella ei ole itsenäistä merkitystä, jolloin se on sisällöllisesti erittäin epäselvä ja vaikeasti määriteltävä asia. Tämä on aiheuttanut Suomessa ongelmia ja odotuskuilua tilintarkastajan, tarkastuskohteen ja sidosryhmien välillä. Eri osapuolten näkemykset poikkeavat hyvin paljon toisistaan. Vahingollisinta on se, että tilintarkastuskertomuksen käyttäjät sekä myös tarkastuskohteen johto olettavat hallinnon tarkastuksen ulottuvan paljon laajemmalle kuin mitä tarkastus käytännössä pitää sisällään..

Finanssivalvonta suhtautuu varauksellisesti mahdollisuuksista laatia työryhmän ehdotuksen mukaisesti toimiva ohjeistus hallinnon tarkastuksen sisällöstä ja tilintarkastajan toimenpiteistä hallinnon tarkastamiseksi huomioiden mm. tilintarkastusvalvojan ratkaisuissaan esille nostama seikka, että hallinnon tarkastusta arvioidaan tilanne- ja tapauskohtaisesti. Laadittavassa ohjeistuksessa tulisi siten ottaa huomioon eri yhteisötyyppien erityispiirteet. Mikäli katsotaan haasteelliseksi säätää asiasta asianomaisessa sektorilainsäädännössä, voidaan yleisen ohjeistuksen laatimisen olettaa olevan sitäkin haasteellisempi tehtävä.

Ohjeistuksen laatiminen on lisäksi ristiriidassa työryhmämuistiossa todetun kanssa, ettei hallinnon tarkastuksen sisältöä ole mahdollista yksiselitteisesti määrittää, vaan se tulee ymmärtää yhdessä muun tilintarkastuksen kohteen ja tilintarkastusta koskevien periaatteiden kanssa. Tällöin periaatepohjaiset ISA-standardit, jotka sisältävät myös vaatimuksen ammatillisen harkinnan käytöstä, toimivat paremmin ohjenuorana hallinnon tarkastukseen liittyville toimenpiteille kuin erillinen yksityiskohtaisia toimenpiteitä sisältävä ohje. Tosin työryhmämuistiosta ei selkeästi käy ilmi, minkä tyyppinen ohjeistuksen on ajateltu olevan kun toisaalta työryhmämuistiossa mainitaan tarve sille, että ohje sisältäisi ne toimenpiteet, jotka tilintarkastajan edellytetään vähintään suorittavan ja toisaalta puhutaan laveammin ohjeistuksen antamisesta hallinnon tarkastuksen yleisluonteisesta sisällöstä. Edelleen toisaalla työryhmämuistiossa ehdotetaan otettavaksi ohjeessa huomioon kohdeyhteisön erityispiirteet ja hallinnon tarkastuksen yhteys sektorikohtaiseen erityislainsäädäntöön.

Mainittakoon lisäksi, että työryhmämuistion sivulla 54 mainitut hallinnon tarkastusta yleisellä tasolla ohjaavat seikat (olennaisuusperiaate, ammatteettiset periaatteet sekä ammatillinen skeptisyys) sekä sivulla 55 mainitut hallinnon tarkastuksen sisältämät ns. vähimmäistoimenpiteet tulevat kaikki katetuiksi ISA-standardien vaatimusten edellyttämien toimenpiteiden kautta.

Päinvastoin kuin työryhmämuistiossa esitetään, Finanssivalvonta näkee ohjeistuksen laatimisessa riskin, että odotuskuilu hallinnon tarkastuksen

Markkina- ja menettelytapavalvonta

sisällöstä entisestään kasvaa ja ne voivat johtaa peräti Suomen tilintarkastuskäytänteet suurempiin eroavaisuuksiin kansainvälistiin käytänteisiin verrattuna.

Hallinnon tarkastuksen sisällön määrittämisongelmat aiheuttavat myös valvonnan tehottomuutta

Yhdenmukaisen viitekehyksen ja kansainvälisten käytänteiden mukaan toimiminen on tärkeää myös tilintarkastajien laadunvarmistuksen ja valvonnan näkökulmasta. Tilintarkastuksen laadunvarmistus tapahtuu suurimmaksi osaksi tilintarkastusyhteisöjen sisällä eli tilintarkastajilla itsellään on velvollisuus varmistua työnsä laadusta. Sisäiseen laadunvarmistukseen osallistuu Big 4 -yhteisöissä ketjun ulkomaalaisia tarkastajia, mikä on merkittävä laadunvarmistusta parantava tekijä. Sisäinen laadunvarmistus ei toimi tavoitellulla tavalla, mikäli sääntely on epäselvää ja poikkeavaa ISA-standardien metodologiasta. Samasta syystä myöskään ulkoinen tilintarkastuksen valvonta ei voi olla niin tehokasta kuin, mitä se parhaimmillaan voisi olla. Kansainvälisistä käytänteistä ei tällöin voida niinkään hakea johtoa, vaan tarkastustoimenpiteiden asianmukaisuutta ja riittävyyttä arvioidaan kansallisesta näkökulmasta.

Tilintarkastusvelvollisuuden rajojen maltillinen nostaminen kannatettavaa

Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan merkityksellistä tilintarkastusvelvollisuuden rajoja koskien on se, että tilintarkastusta suoritetaan Suomessa laadukkaasti, ammattimaisesti sekä yhdenmukaisesti ISA-standardieja tai muuta viitekehystä noudattaen ja että se tuottaa lisäarvoa sekä tilintarkastuksen kohteena oleville yhteisöille että yleisen edun näkökulmasta laajemmin yhteiskunnalle.

Suomen yrityskannan muodostuessa valtaosin hyvin pienistä yrityksistä, on perusteltua kysyä, miten hyvin tilintarkastus palvelee niiden tarpeita tai vastaisiko muunlainen varmennus tai neuvonta pienten yritysten tarpeisiin paremmin ja kustannustehokkaammin. Yrittäjyyden edistämisen näkökulmasta tämä on tärkeä seikka pohtia. Tässäkin suhteessa Finanssivalvonta kannattaa kansainvälistä kehitystä tilintarkastusvelvollisuuden rajojen ollessa muissa EU:n jäsenvaltioissa pääsääntöisesti huomattavasti korkeammat kuin Suomessa.

Finanssivalvonta kannattaa tilintarkastusvelvollisuuden rajojen nostoa työryhmän ehdotuksen mukaisesti mikroyritysrajojen tasolle. Finanssivalvonta yhtyy työryhmän näkemykseen siitä, että rajojen nostaminen olisi linjassa tilintarkastusdirektiiviin ja tilinpäätösdirektiiviin perustuvien pien- ja mikroyrityksiin kohdistuvien helpotusten sekä myös kansallisen hallinnollisen taakan ja sääntelyn keventämistavoitteen kanssa. Finanssivalvonta näkee vapaaehtoisuuteen perustuvan tilintarkastuksen mahdollisuudeksi tukea tiettyjä toimijoita. Esimerkiksi rahoittajien tai potentiaalisten sijoittajien vaatiessa tilintarkastusta, yritys voisi vapaaehtoisesti toimituttaa tilintarkastuksen. Pankkien ja vakuutusyhtiöiden riskienhallinnan sekä luotonannon ja vakuutusten myönnön näkökulmasta on luonnollisesti tärkeää,

19.3.2018

Julkinen

Markkina- ja menettelytapavalvonta

että näille toimitettu taloudellinen informaatio on luotettavaa ja asiakas-tieto laadukasta.

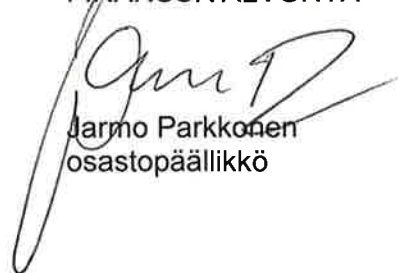
Tilintarkastusvelvollisuuden rajan asettaminen samaan tasoon kirjanpito-sääntelyyn jo sisältyvän raja-arvon kanssa on myös kannatettavaa tai ainakin poikkeamiseen siitä tulisi esittää hyvät perustelut. Mikäli jatkovalmistelussa tulisi esille sellaisia seikkoja, joiden perusteella mikroyritysrajat eivät sellaisenaan toimitukseen tilintarkastusvelvollisuuden raja-arvoina niiden rajatessa yrityksiä liikaa tilintarkastusvelvollisuuden ulkopuolelle, voisi erityisesti harkita keskimääräistä henkilöstömäärää koskevan raja-arvon asettamista esimerkiksi viiteen henkilöön vaikka taseen loppusummaa ja liikevaihtoa koskevat tilintarkastusvelvollisuuden raja-arvot asetettaisiin samalle tasolle mikroyritysrajojen kanssa. Finanssivalvonnan käsityksen mukaan keskimääräistä henkilöstömäärää koskeva mikroyrityksen raja-arvo ylittyy suhteessa harvemmin kuin taseen loppusummaa tai liikevaihtoa koskeva raja-arvo.

Finanssisektorin toimijat tulee olla tilintarkastuksen kohteena

Finanssivalvonta haluaa finanssisektorin näkökulmasta korostaa, että kaikkien Finanssivalvonnan valvonnassa olevien finanssisektorin toimijoiden tulisi olla tilintarkastuksen kohteena. Finanssivalvonnan valvonnan kohteita yhdistää yleinen etu (esimerkiksi sijoittajien, tallettajien tai asiakkaiden suoja). Siihen kokonaisuuteen ei ole yhdistettävissä ajatus Finanssivalvonnan valvonnan heikentämisestä siinä muodossa, ettei valvonnan pohjana olevia tilinpäätöksiä tarkasteta. Hallinnollisen taakan tavoitetta ei myöskään saavutettaisi, mikäli tilintarkastuksesta luopuminen johtaa siihen, että finanssivalvoja suorittaa vastaavaa työtä tilintarkastajan sijaan.

Erialaisten rahoitushankintakanavien muuttuessa (esim. joukkorahoitus eräiltä osin) olisi syytä kiinnittää huomiota siihen, että yleisöltä rahoitusta hankittaessa taloudellisen informaation tulisi lähtökohtaisesti olla tilintarkastettua.

FINANSSIVALVONTA

Jarmo Parkkonen
osastopäällikkö

Tiina Visakorpi
toimistopäällikkö